

ской, и една дивизия (30-та) от войскитѣ на четвѣртия корпусъ, токо що преминѣла Дунава. Тѣзи подкрѣпления стигнѣли на мѣстото на 14 юлия.

Всичка руска войска била около 30,000, именно 36 баталиона, 30 ескадрона и 186 орѣдия.

Когато дошло опредѣленното за нападанье време, рускитѣ войски сѣ раздѣлили на двѣ части : *) едната часть била назначена да дѣйствува на дѣсния флангъ (крило), на сѣверь отъ шосето ; тя била подъ началството на генераль-лейтенанта Вельяминова ; — другата часть, подъ прѣкото началство на княза Шаховской, била на лѣвия флангъ, т. е. между Гривица и Радишево ; къмъ краищата на тѣзи двѣ части са намѣрвали резерви, отъ които лѣвата резерва са намѣрвала подъ началството на генерала майора Скобелева.

Нападаньето поченѣлъ лѣвата руска часть подъ Шаховской. Къмъ 9 часа сутриньта той дошелъ до Радишево, зель го безъ бой и испроводилъ часть отъ войскитѣ си по рѣтоветѣ на сѣверь и истокъ отъ това селце. Къмъ 10 часа турцитѣ зели да гърмятъ ; при първото имъ хвърлянье коня на единъ офицеринъ билъ убитъ, а самъ той силно раненъ. Тукъ са заловилъ артилерийски бой, който са продължавалъ до 2 1/2 часа слѣдъ пладня ; во всичко това време пѣхотата не гърмѣла.

Въ това сѣщото време лѣвия отъ страни отрядъ на Скобелева, оставилъ Богота, и въ гѣстата мъгла невидимо дошелъ до Кришина, оставилъ тамъ полковника Тутолмина съ 8 сотни конници и 8 топа, а самъ съ 4 сотни и 4 топа ударилъ къмъ града и дошелъ на 30 сажна отъ предмѣстието.

*) Считамя за излишно да распрavamъ подробно расположението на войскитѣ и разнитѣ мѣста, които тѣ завзели, най-много защото имамя предъ видъ да не уморявамъ читателя съ голѣми и заплетени подробности, не повятни безъ карта и чертежи.